

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 3 października 2025 r.
(OR. en)

11650/25

Międzyinstytucjonalne numery
referencyjne:
2025/0199 (NLE)
2025/0200 (NLE)

FISC 177
ECOFIN 1007
CH 39

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: Protokół zmieniający do Umowy między Unią Europejską a Konfederacją
Szwajcarską w sprawie automatycznej wymiany informacji finansowych
w celu poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych

PROTOKÓŁ ZMIENIAJĄCY
DO UMOWY MIĘDZY
UNIAŁ EUROPEJSKĄ
A KONFEDERACJĄ SZWAJCARSKĄ
W SPRAWIE AUTOMATYCZNEJ WYMIANY
INFORMACJI FINANSOWYCH
W CELU POPRAWY WYPEŁNIANIA
MIĘDZYNARODOWYCH OBOWIĄZKÓW PODATKOWYCH

UNIA EUROPEJSKA,

oraz

KONFEDERACJA SZWAJCARSKA, zwana dalej „Szwajcarią”,

obie zwane dalej indywidualnie „Umawiającą się Stroną”, a łącznie „Umawiającymi się Stronami”,

MAJĄC NA UWADZE, że Umawiające się Strony utrzymują od dawna bliskie stosunki w odniesieniu do wzajemnej pomocy w kwestiach podatkowych, które początkowo polegały na stosowaniu środków równoważnych środkom ustanowionym w dyrektywie Rady 2003/48/WE¹, a następnie przybrały formę Umowy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie automatycznej wymiany informacji finansowych w celu poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych² (zwaną dalej „Umową”), zmienionej Protokołem zmieniającym do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską ustanawiającej środki równoważne środkom ustanowionym w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek³, w oparciu o wzajemną automatyczną wymianę informacji poprzez wdrożenie standardu w zakresie automatycznej wymiany informacji finansowych opracowanego przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) (zwanego dalej „globalnym standardem”),

¹ Dyrektywa Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek (Dz.U. UE L 157 z 26.6.2003, s. 38, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/48/oj>).

² Dz.U. UE L 385 z 29.12.2004, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_international/2004/911/oj.

³ Dz.U. UE L 333 z 19.12.2015, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/prot/2015/2400/oj>.

MAJĄC NA UWADZE, że w następstwie pierwszego kompleksowego przeglądu globalnego standardu przeprowadzonego przez OECD Komitet do Spraw Fiskalnych OECD zatwierdził w sierpniu 2022 r. zmiany globalnego standardu, a w dniu 8 czerwca 2023 r. Rada OECD przyjęła je w drodze zmienionego zalecenia w sprawie międzynarodowych standardów automatycznej wymiany informacji w sprawach podatkowych (zwanego dalej „aktualizacją globalnego standardu”),

MAJĄC NA UWADZE, że w ramach kompleksowego przeglądu OECD stwierdzono rosnącą złożoność instrumentów finansowych oraz pojawianie się i wykorzystywanie nowych rodzajów aktywów cyfrowych, a także uznano konieczność dostosowania globalnego standardu w celu zapewnienia kompleksowego i skutecznego przestrzegania przepisów podatkowych,

MAJĄC NA UWADZE, że aktualizacja globalnego standardu rozszerzyła zakres sprawozdawczości o nowe cyfrowe produkty finansowe, takie jak specyficzne produkty z zakresu pieniądza elektronicznego i cyfrowe waluty banku centralnego, które zapewniają wiarygodne alternatywy dla tradycyjnych rachunków finansowych podlegających już sprawozdawczości w ramach globalnego standardu,

MAJĄC NA UWADZE, że nowe ramy sprawozdawczości OECD w zakresie kryptoaktywów (CARF), które wprowadzono równolegle z aktualizacją globalnego standardu, służą jako mechanizm uzupełniający na poziomie globalnym i zostały specjalnie opracowane, aby sprostać szybkiemu rozwojowi i wzrostowi rynku kryptoaktywów,

MAJĄC NA UWADZE, że uznano za konieczne zapewnienie skutecznej interakcji między tym dwojgiem ram, w szczególności w celu ograniczenia przypadków powielania sprawozdawczości, poprzez: (i) wyłączenie z zakresu CARF specyficznych produktów z zakresu pieniądza elektronicznego i cyfrowych walut banku centralnego, gdyż wchodzą one w zakres zaktualizowanego globalnego standardu; (ii) uznawanie kryptoaktywów objętych zakresem zaktualizowanego globalnego standardu za aktywa finansowe do celów raportowania rachunków powierniczych, udziałów kapitałowych lub dłużnych w jednostkach inwestycyjnych (z wyjątkiem przypadków świadczenia usług polegających na realizacji transakcji wymiany na rzecz lub w imieniu klientów, które są objęte CARF, inwestycji pośrednich w kryptoaktywa za pośrednictwem innych tradycyjnych produktów finansowych lub tradycyjnych produktów finansowych emitowanych w formie krypto; oraz (iii) wprowadzenie opcjonalnego przepisu, zgodnie z którym raportujące instytucje finansowe wyłączają sprawozdawczość dotyczącą przychodów brutto w odniesieniu do aktywów, które są klasyfikowane jako kryptoaktywa na podstawie obojga ram, w przypadku gdy takie informacje są zgłaszane w ramach CARF, przy jednoczesnym dalszym raportowaniu, zgodnie z globalnym standardem, wszystkich innych informacji, takich jak saldo na rachunku,

MAJĄC NA UWADZE, że CARF został wdrożony w Unii Europejskiej dyrektywą Rady (UE) 2023/2226¹, którą zmieniono dyrektywę Rady 2011/16/UE², a przepisy te mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2026 r., oraz że Szwajcaria zobowiązała się do wdrożenia CARF do swojego prawodawstwa krajowego i stosowania tych przepisów począwszy od tej samej daty,

MAJĄC NA UWADZE, że w celu ograniczenia przypadków powielania sprawozdawczości Umawiające się Strony powinny stosować rozgraniczenie między Umową, CARF i dyrektywą (UE) 2023/2226 w sposób spójny z rozgraniczeniem między zaktualizowanym globalnym standardem a CARF,

¹ Dyrektywa Rady (UE) 2023/2226 z dnia 17 października 2023 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. UE L, 2023/2226, 24.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2226/oj>).

² Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. UE L 64 z 11.3.2011, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/16/oj>).

MAJĄC NA UWADZE, że w wyniku aktualizacji globalnego standardu wprowadzono bardziej szczegółowe obowiązki sprawozdawcze oraz wzmocnione procedury należytej staranności, aby poprawić wiarygodność i wykorzystanie wymienianych informacji,

MAJĄC NA UWADZE, że w wyniku aktualizacji globalnego standardu dodano nową kategorię „rachunek wyłączony” dla kont wkładów kapitałowych oraz próg *de minimis* na potrzeby raportowania rachunków depozytowych, na których deponowane są produkty z zakresu pieniądza elektronicznego,

MAJĄC NA UWADZE, że w komentarzach do aktualizacji globalnego standardu przewidziano nową fakultatywną kategorię „nieraportujących instytucji finansowych” dla podmiotów nienastawionych na zysk działających w interesie publicznym (zwanych dalej „kwalifikowanymi podmiotami nienastawionymi na zysk”), oraz określono, że aby zapobiegać ryzyku potencjalnego obchodzenia obowiązku sprawozdawczego, stosowanie tej opcji powinno w odniesieniu do każdego podmiotu podlegać odpowiednim procedurom weryfikacji przez organ jurysdykcji, w której podmiot ten z innego tytułu podlega obowiązkowi sprawozdawczemu,

MAJĄC NA UWADZE, że Szwajcaria chciałaby skorzystać z możliwości włączenia nowej kategorii „kwalifikowany podmiot nienastawiony na zysk” i pracuje obecnie nad ustanowieniem mechanizmów prawnych i administracyjnych w celu zapewnienia, aby każdy podmiot ubiegający się o status „kwalifikowanego podmiotu nienastawionego na zysk” został potwierdzony jako spełniający odpowiednie warunki, zanim będzie traktowany w Szwajcarii jako nieraportująca instytucja finansowa,

MAJĄC NA UWADZE, że zgodnie z dyrektywą (UE) 2023/2226 państwa członkowskie nie skorzystają z możliwości włączenia nowej kategorii „kwalifikowany podmiot nienastawiony na zysk”, a status podmiotu jako „kwalifikowanego podmiotu nienastawionego na zysk” w Szwajcarii nie będzie miał wpływu na status takich podmiotów w państwach członkowskich, jeżeli podmioty te zostaną tam uznane za raportujące instytucje finansowe,

MAJĄC NA UWADZE, że państwa członkowskie i Szwajcaria chcą zapewnić pobór podatku od wartości dodanej (VAT) i odzyskiwanie wierzytelności z tytułu VAT w celu uniknięcia nieopodatkowania i zwalczania oszustw związanych z VAT,

MAJĄC NA UWADZE, że Umawiające się Strony będą stosować swoje odpowiednie przepisy i praktyki dotyczące ochrony danych, w szczególności, w przypadku Szwajcarii – federalną ustawę o ochronie danych z dnia 25 września 2020 r.¹ i jej rozporządzenie z dnia 31 sierpnia 2022 r.², a w przypadku Unii Europejskiej – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679³, do przetwarzania danych osobowych, które będą przedmiotem wymiany zgodnie z Umową, oraz będą się wzajemnie i bez zbędnej zwłoki informować o wszelkich zmianach merytorycznych tych przepisów i praktyk,

¹ RS 235.1.

² RS 235.11.

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. UE L 119 z 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

MAJĄC NA UWADZE, że w decyzji Komisji 2000/518/WE¹ stwierdzono, że w odniesieniu do wszystkich działań wchodzących w zakres stosowania dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady² uznaje się, że Szwajcaria zapewnia właściwy poziom ochrony danych osobowych przekazywanych z Unii Europejskiej,

MAJĄC NA UWADZE, że w sprawozdaniu Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z 15 stycznia 2024 r. w sprawie pierwszego przeglądu decyzji stwierdzających odpowiedni stopień ochrony, które przyjęto na podstawie art. 25 ust. 6 dyrektywy 95/46/WE³, potwierdzono, że Szwajcaria nadal zapewnia odpowiedni poziom ochrony danych osobowych przekazywanych z Unii Europejskiej,

MAJĄC NA UWADZE, że państwa członkowskie i Szwajcaria dysponują: (i) odpowiednimi zabezpieczeniami, które zapewniają utrzymanie poufności informacji otrzymywanych na podstawie Umowy oraz ich wykorzystywanie wyłącznie do celów związanych z wymiarem podatku, jego poborem lub odzyskiwaniem wierzytelności podatkowych, egzekwowaniem przepisów lub ściganiem, lub rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków lub nadzorem nad tymi działaniami, a także do wszelkich innych zatwierdzonych celów, oraz ich wykorzystywanie wyłącznie przez osoby i organy zajmujące się tymi działaniami; oraz (ii) infrastrukturą umożliwiającą skuteczną współpracę w zakresie wymiany informacji (w tym sprawdzonymi procedurami zapewniającymi terminową, prawidłową, bezpieczną i poufną wymianę informacji, skuteczną i bezzakłóceniovą komunikację oraz zdolnościami do szybkiego rozwiązywania problemów i reagowania na zgłaszane zastrzeżenia dotyczące wymiany informacji lub wniosków o taką wymianę oraz do stosowania postanowień art. 4 Umowy),

¹ Decyzja Komisji 2000/518/WE z dnia 26 lipca 2000 r. na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie właściwej ochrony danych osobowych w Szwajcarii (Dz.U. WE L 215 z 25.8.2000, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2000/518/oj>).

² Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. WE L 281 z 23.11.1995, s. 31, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1995/46/oj>).

³ COM(2024) 7 final.

MAJĄC NA UWADZE, że przetwarzanie informacji na podstawie Umowy jest niezbędne i proporcjonalne do tego, aby umożliwić administracjom podatkowym państw członkowskich i Szwajcarii prawidłowe i jednoznaczne identyfikowanie odnośnych podatników, stosowanie i egzekwowanie ich przepisów podatkowych w sytuacjach transgranicznych, w celu oceny prawdopodobieństwa uchylania się od opodatkowania, a także uniknięcia zbędnych dalszych dochodzeń,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

ARTYKUŁ 1

W Umowie wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Umowa między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie automatycznej wymiany informacji finansowych oraz wzajemnej pomocy przy dochodzeniu roszczeń w celu poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych”;

- 2) formuła wprowadzająca między tytułem a sformułowaniem „UZGODNIŁY ZAWARCIE NINIEJSZEJ UMOWY” otrzymuje brzmienie:

„UNIA EUROPEJSKA

oraz

KONFEDERACJA SZWAJCARSKA, zwana dalej »Szwajcarią«,

obie zwane dalej indywidualnie »Umawiającą się Stroną« i łącznie »Umawiającymi się Stronami«;”;

- 3) przed sformułowaniem „UZGODNIŁY ZAWARCIE NINIEJSZEJ UMOWY” dodaje się następującą preambułę:

„W CELU wdrożenia standardu OECD w zakresie automatycznej wymiany informacji finansowych (zwanego dalej »globalnym standardem«) w ramach współpracy uwzględniającej uzasadnione interesy obu Umawiających się Stron,

MAJĄC NA UWADZE, że Umawiające się Strony utrzymują od dawna bliskie stosunki w odniesieniu do wzajemnej pomocy w kwestiach podatkowych, która początkowo polegała na stosowaniu Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską ustanawiającej środki równoważne środkom ustanowionym w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek, sporządzonej w Luksemburgu w dniu 26 października 2004 r. (zwanej dalej »umową w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności«),

MAJĄC NA UWADZE, że Umawiające się Strony pogłębiły te stosunki poprzez zawarcie Protokołu zmieniającego do Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską ustanawiającej środki równoważne środkom ustanowionym w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek, sporządzonego w Brukseli w dniu 27 maja 2015 r. (zwanego dalej »protokołem zmieniającym z dnia 27 maja 2015 r.«), na podstawie którego opracowano Umowę między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie automatycznej wymiany informacji finansowych w celu poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych (zwaną dalej »umową w sprawie globalnego standardu«), opartą na wzajemnej automatycznej wymianie informacji, z zastrzeżeniem pewnego stopnia poufności i innych zabezpieczeń, w tym postanowień ograniczających wykorzystywanie informacji będących przedmiotem wymiany,

MAJĄC NA UWADZE, że protokół zmieniający z dnia 27 maja 2015 r. zastąpił postanowienia umowy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności, ale jednocześnie zachowano w nim postanowienia art. 15 tej umowy dotyczące płatności dywidend, odsetek i należności licencyjnych między spółkami, zmieniając numerację tego artykułu na art. 9 umowy w sprawie globalnego standardu,

MAJĄC NA UWADZE, że w następstwie pierwszego kompleksowego przeglądu globalnego standardu przeprowadzonego przez OECD standard ten został zaktualizowany w drodze zmienionego zalecenia Rady OECD w sprawie międzynarodowych standardów automatycznej wymiany informacji w sprawach podatkowych z dnia 8 czerwca 2023 r. (zwanego dalej »aktualizacją globalnego standardu«), między innymi poprzez włączenie niektórych produktów z zakresu pieniądza elektronicznego i cyfrowych walut banku centralnego do zakresu sprawozdawczości w ramach globalnego standardu, uznanie kryptoaktywów za aktywa finansowe, przy jednoczesnym unikaniu powielania sprawozdawczości zgodnie z ramami sprawozdawczości w zakresie kryptoaktywów, oraz wprowadzenie bardziej szczegółowych obowiązków sprawozdawczych i wzmocnionych procedur należytej staranności,

MAJĄC NA UWADZE, że w następstwie aktualizacji globalnego standardu umowa w sprawie globalnego standardu została zmieniona Protokołem zmieniającym do Umowy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie automatycznej wymiany informacji finansowych w celu poprawy wypełniania obowiązków podatkowych, sporządzonym w Brukseli w dniu 20 października 2025 r. (zwanym dalej »protokołem zmieniającym z dnia 20 października 2025 r.«), którego niektóre postanowienia były tymczasowo stosowane od dnia 1 stycznia 2026 r. i którym zmieniono tytuł umowy w sprawie globalnego standardu na »Umowa między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie automatycznej wymiany informacji finansowych oraz wzajemnej pomocy przy dochodzeniu roszczeń w celu poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych« (zwana dalej »Umową«),

MAJĄC NA UWADZE, że Unia Europejska i Szwajcaria, w drodze protokołu zmieniającego z dnia 20 października 2025 r., chciały zacieśnić współpracę w dziedzinie poboru podatku od wartości dodanej (VAT) i odzyskiwania wierzytelności z tytułu VAT w celu uniknięcia nieopodatkowania i zwalczania oszustw związanych z VAT,

MAJĄC NA UWADZE, że Umawiające się Strony będą stosować swoje odpowiednie przepisy i praktyki dotyczące ochrony danych, w szczególności, w przypadku Szwajcarii – federalną ustawę o ochronie danych z dnia 25 września 2020 r.^{***} i jej rozporządzenie z dnia 31 sierpnia 2022 r.^{****}, a w przypadku Unii Europejskiej – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679^{*****}, do przetwarzania danych osobowych, które będą przedmiotem wymiany zgodnie z Umową, oraz będą się wzajemnie i bez zbędnej zwłoki informować o wszelkich zmianach merytorycznych tych przepisów i praktyk,

MAJĄC NA UWADZE, że w decyzji Komisji 2000/518/WE^{*****} stwierdzono, że w odniesieniu do wszystkich działań wchodzących w zakres stosowania dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady^{*****} uznaje się, że Szwajcaria zapewnia właściwy poziom ochrony danych osobowych przekazywanych z Unii Europejskiej,

MAJĄC NA UWADZE, że w sprawozdaniu Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z 15 stycznia 2024 r. w sprawie pierwszego przeglądu decyzji stwierdzających odpowiedni stopień ochrony, które przyjęto na podstawie art. 25 ust. 6 dyrektywy 95/46/WE^{*****}, potwierdzono, że Szwajcaria nadal zapewnia odpowiedni poziom ochrony danych osobowych przekazywanych z Unii Europejskiej,

MAJĄC NA UWADZE, że państwa członkowskie i Szwajcaria dysponują: (i) odpowiednimi zabezpieczeniami, które zapewniają utrzymanie poufności informacji otrzymywanych na podstawie Umowy oraz ich wykorzystywanie wyłącznie do celów związanych z wymiarem podatku, jego poborem lub odzyskiwaniem wierzytelności podatkowych, egzekwowaniem przepisów lub ściganiem, lub rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków lub nadzorem nad tymi działaniami, a także do wszelkich innych zatwierdzonych celów, oraz ich wykorzystywanie wyłącznie przez osoby i organy zajmujące się tymi działaniami; oraz (ii) infrastrukturą umożliwiającą skuteczną współpracę w zakresie wymiany informacji (w tym sprawdzonymi procedurami zapewniającymi terminową, prawidłową, bezpieczną i poufną wymianę informacji, skuteczną i bezzakłóceniovą komunikację oraz zdolnościami do szybkiego rozwiązywania problemów i reagowania na zgłaszane zastrzeżenia dotyczące wymiany informacji lub wniosków o taką wymianę oraz do stosowania postanowień art. 4 Umowy),

MAJĄC NA UWADZE, że kategorie raportującej instytucji finansowej i rachunku raportowanego objęte Umową są określone tak, aby ograniczyć sytuacje, w których podatnicy mają możliwość uniknięcia bycia zgłoszonym dzięki przesunięciu aktywów do instytucji finansowych lub inwestowaniu w produkty finansowe nieobjęte zakresem stosowania Umowy,

MAJĄC NA UWADZE, że niektóre instytucje finansowe i rachunki, w przypadku których istnieje niewielkie ryzyko, że zostaną wykorzystane do uchylecia się od opodatkowania, powinny zostać wyłączone z zakresu kategorii raportującej instytucji finansowej i rachunku raportowanego objętych Umową,

MAJĄC NA UWADZE, że informacje finansowe, które podlegają wymogowi zgłoszenia i wymiany, powinny dotyczyć nie tylko całego stosownego dochodu (odsetki, dywidendy i podobne rodzaje dochodu), ale także sald rachunku i wpływów ze sprzedaży aktywów finansowych, aby móc reagować w sytuacjach, gdy podatnik usiłuje ukryć kapitał, który sam w sobie stanowi dochód, lub aktywa, w przypadku których uchylono się od opodatkowania,

MAJĄC NA UWADZE, że przetwarzanie informacji na podstawie Umowy jest zatem niezbędne i proporcjonalne do tego, aby umożliwić administracjom podatkowym państw członkowskich i Szwajcarii prawidłowe i jednoznaczne identyfikowanie odnośnych podatników, stosowanie i egzekwowanie ich przepisów podatkowych w sytuacjach transgranicznych, w celu oceny prawdopodobieństwa uchylania się od opodatkowania, a także uniknięcia zbędnych dalszych dochodzeń,

-
- * Dz.U. UE L 385 z 29.12.2004, s. 30,
ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_international/2004/911/oj
- ** Dz.U. UE L 333 z 19.12.2015, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/prot/2015/2400/oj>.
- *** RS 235.1.
- **** RS 235.11.
- ***** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U.UE L 119 z 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).
- ***** Decyzja Komisji 2000/518/WE z dnia 26 lipca 2000 r. na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie właściwej ochrony danych osobowych w Szwajcarii (Dz.U.WE L 215 z 25.8.2000, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2000/518/oj>).
- ***** Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. WE L 281 z 23.11.1995, s. 31, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1995/46/oj>).
- ***** COM(2024) 7 final.”;

4) w art. 1 ust. 1 dodaje się litery w brzmieniu:

„m) termin »ramy sprawozdawczości w zakresie kryptoaktywów« oznacza międzynarodowe ramy automatycznej wymiany informacji w odniesieniu do kryptoaktywów (zawierające komentarze) opracowane przez OECD z państwami grupy G-20 i zatwierdzone przez OECD w dniu 26 sierpnia 2022 r.;

- n) »VAT« oznacza, w przypadku Unii Europejskiej, podatek od wartości dodanej w rozumieniu dyrektywy Rady 2006/112/WE* lub, w przypadku Szwajcarii, podatek od wartości dodanej w rozumieniu federalnej ustawy z dnia 12 czerwca 2009 r. o podatku od wartości dodanej**;
- o) »państwo« oznacza państwo członkowskie lub Szwajcarię;
- p) »państwa« oznaczają państwa członkowskie i Szwajcarię;
- q) »centralne biuro łącznikowe« oznacza biuro wyznaczone na podstawie art. 4c ust. 1, na którym spoczywa odpowiedzialność za kontakty na potrzeby stosowania tytułu 2;
- r) »organ wnioskujący« oznacza centralne biuro łącznikowe państwa, które występuje z wnioskiem na podstawie tytułu 2;
- s) »organ współpracujący« oznacza centralne biuro łącznikowe państwa, które otrzymuje wnioski na podstawie tytułu 2;
- t) »osoba« do celów stosowania tytułu 2 oznacza:
 - (i) osobę fizyczną;
 - (ii) osobę prawną;

- (iii) w przypadku gdy przewiduje to obowiązujące prawodawstwo – stowarzyszenie osób uznane za mające zdolność do czynności prawnych, lecz nie posiadające prawnego statusu osoby prawnej; lub
- (iv) każdą inną konstrukcję prawną dowolnego rodzaju i postaci, posiadającą osobowość prawną lub jej nieposiadającą, będącą podatnikiem VAT lub zobowiązaną do zapłaty wierzytelności, o których mowa w art. 4b;
- u) »Wspólny Komitet« oznacza komitet odpowiedzialny za zapewnienie prawidłowego funkcjonowania i wdrożenia tytułu 2 na podstawie art. 4p;
- v) »drogą elektroniczną« oznacza przy użyciu sprzętu elektronicznego do przetwarzania, wraz z kompresją cyfrową, oraz przechowywania danych, z wykorzystaniem transmisji kablowej, radiowej, technologii optycznych oraz innych środków elektromagnetycznych.

* Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. UE L 347 z 11.12.2006, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>).

** RS 641.20.”;

5) po art. 1 dodaje się nagłówek w brzmieniu:

„TYTUŁ 1

AUTOMATYCZNA WYMIANA INFORMACJI”;

6) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) następujące informacje:

- (i) imię i nazwisko/nazwa, adres, numer(-y) NIP oraz data i miejsce urodzenia (w przypadku osób fizycznych) każdej osoby raportowanej, która jest posiadaczem rachunku, oraz informacja, czy posiadacz rachunku przedłożył ważne oświadczenie;
- (ii) w przypadku jakiegokolwiek podmiotu, który jest posiadaczem rachunku i który – po zastosowaniu procedur należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II – zostanie zidentyfikowany jako kontrolowany przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną – nazwa, adres i numer(-y) NIP tego podmiotu oraz imię i nazwisko, adres, numer(-y) NIP oraz data i miejsce urodzenia każdej osoby raportowanej, a także rola lub role, z tytułu których każda osoba raportowana jest osobą kontrolującą podmiotu, oraz informacja, czy w odniesieniu do każdej osoby raportowanej przedłożono ważne oświadczenie; oraz
- (iii) informacja, czy rachunek jest rachunkiem wspólnym, w tym liczba wspólnych posiadaczy rachunku;

- b) numer rachunku (lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru), rodzaj rachunku oraz informacja, czy rachunek jest istniejącym czy nowym rachunkiem;”;
- (ii) na końcu lit. f) skreśla się wyraz „oraz”;
- (iii) po lit. f) dodaje się literę w brzmieniu:
 - „fa) w przypadku udziału w kapitale będącego w posiadaniu podmiotu inwestującego, który jest konstrukcją prawną – rola lub role, z tytułu których osoba raportowana jest posiadaczem udziału w kapitale; oraz”;
- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Niezależnie od ust. 2 lit. e) ppkt (ii) nie wymaga się wymiany informacji dotyczących przychodów brutto ze sprzedaży lub umorzenia aktywów finansowych, o ile informacje dotyczące takich przychodów brutto ze sprzedaży lub umorzenia takich aktywów finansowych są wymieniane przez właściwy organ Szwajcarii z właściwym organem państwa członkowskiego lub przez właściwy organ państwa członkowskiego z właściwym organem Szwajcarii zgodnie z ramami sprawozdawczości w zakresie kryptoaktywów, chyba że raportująca instytucja finansowa zdecydowała inaczej zgodnie z sekcją I część F załącznika I w odniesieniu do jakiegokolwiek wyraźnie określonej grupy rachunków.”;

7) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3a. Niezależnie od ust. 3 w przypadku rachunków, które są traktowane jako rachunek raportowany wyłącznie na podstawie zmian w niniejszej Umowie wprowadzonych protokołem zmieniającym z dnia 20 października 2025 r., oraz, w odniesieniu do wszystkich rachunków raportowanych, w przypadku dodatkowych informacji, które mają być wymieniane zgodnie ze zmianami wprowadzonymi w art. 2 ust. 2 na podstawie tego protokołu zmieniającego, informacje podlegają wymianie w odniesieniu do pierwszego roku począwszy od daty tymczasowego stosowania tego protokołu zmieniającego i do wszystkich kolejnych lat.

3b. Niezależnie od ust. 3 i 3a, w odniesieniu do każdego rachunku raportowanego prowadzonego przez raportującą instytucję finansową na dzień 31 grudnia poprzedzający datę tymczasowego stosowania protokołu zmieniającego z dnia 20 października 2025 r. oraz w odniesieniu do okresów sprawozdawczych kończących się z upływem drugiego roku kalendarzowego po tej dacie, informacje dotyczące roli lub ról, z tytułu których każda osoba raportowana jest osobą kontrolującą lub posiadaczem udziałów w kapitale podmiotu, mają być wymieniane w przypadku, gdy takie informacje są przekazywane przez raportującą instytucję finansową zgodnie z załącznikiem I sekcja I część A pkt 1 lit. b) i pkt 6a.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Właściwe organy dokonują automatycznej wymiany informacji opisanych w art. 2 w ramach wspólnego standardu do wymiany informacji w języku XML (ang. *Extensible Markup Language*) przy użyciu wspólnego systemu transmisji zatwierdzonego przez OECD lub innego odpowiedniego systemu transmisji danych, który może zostać przyjęty w przyszłości.”;

c) uchyla się ust. 5;

8) po art. 4 dodaje się tytuł w brzmieniu:

„TYTUŁ 2

POMOC PRZY ODZYSKIWANIU WIERZYTELNOŚCI

ROZDZIAŁ 1

POSTANOWIENIA OGÓLNE

ARTYKUŁ 4a

Cel

Celem niniejszego tytułu jest ustanowienie ram dla pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności pomiędzy państwami członkowskimi a Szwajcarią, aby umożliwić organom odpowiedzialnym za stosowanie przepisów dotyczących VAT udzielanie sobie wzajemnej pomocy w zapewnianiu przestrzegania tych przepisów oraz ochronie dochodów z VAT.

ARTYKUŁ 4b

Zakres stosowania

1. W niniejszym tytule określa się zasady i procedury współpracy w zakresie odzyskiwania następujących wierzytelności:
 - a) wierzytelności związanych z VAT;
 - b) kar administracyjnych, w tym grzywien, opłat i należności dodatkowych związanych z wierzytelnościami, o których mowa w lit. a), nałożonych przez organy administracyjne właściwe w dziedzinie pobierania VAT lub w dziedzinie prowadzenia postępowań administracyjnych dotyczących VAT, lub potwierdzonych przez organy administracyjne lub sądowe na wniosek tych organów administracyjnych; oraz
 - c) odsetek i kosztów związanych z wierzytelnościami, o których mowa w lit. a) i b).
2. Niniejszy tytuł nie wpływa na stosowanie przepisów dotyczących pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności w dziedzinie VAT między państwami członkowskimi.

ARTYKUŁ 4c

Organizacja

1. Każde państwo wyznacza jedno centralne biuro łącznikowe odpowiedzialne za stosowanie niniejszego tytułu Umowy. Do odwołania centralne biura łącznikowe państw członkowskich są centralnymi biurami łącznikowymi wyznaczonymi do udzielania pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności między państwami członkowskimi. Szwajcaria informuje Wspólny Komitet o swoim centralnym biurze łącznikowym.
2. Każde państwo informuje Wspólny Komitet o wszelkich istotnych zmianach dotyczących wyznaczonego centralnego biura łącznikowego. Wspólny Komitet przekazuje otrzymane informacje państwom członkowskim i Szwajcarii.

ROZDZIAŁ 2

WYMIANA INFORMACJI

ARTYKUŁ 4d

Wniosek o udzielenie informacji

1. Do celów niniejszego tytułu stosuje się odpowiednio art. 5 ust. 1, 2, 3 i 4.

2. Wniosek o udzielenie informacji składa się przy użyciu wspólnego systemu transmisji zatwierdzonego przez OECD lub jakiegokolwiek innego odpowiedniego systemu przesyłania danych, który może zostać przyjęty w przyszłości.

ROZDZIAŁ 3

PRZEKAZYWANIE DOKUMENTÓW

ARTYKUŁ 4e

Sposoby powiadamiania

Właściwy organ mający siedzibę w jednym państwie może powiadomić o wszelkich dokumentach związanych z wierzytelnością, o której mowa w art. 4b, lub z jej odzyskaniem bezpośrednio listem, listem poleconym lub drogą elektroniczną osobę w innym państwie, na terytorium którego stosuje się niniejszy tytuł.

ROZDZIAŁ 4

Środki odzyskiwania wierzytelności lub środki zabezpieczające

ARTYKUŁ 4f

Wniosek o odzyskanie wierzytelności

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący odzyskuje wierzytelności, o których mowa w art. 4b, objęte tytułem wykonawczym umożliwiającym egzekucję w państwie organu wnioskującego. Wniosek o odzyskanie wierzytelności składa się przy użyciu wspólnego systemu transmisji zatwierdzonego przez OECD lub jakiegokolwiek innego odpowiedniego systemu przesyłania danych, który może zostać przyjęty w przyszłości.
2. Gdy tylko organ wnioskujący otrzyma jakiekolwiek istotne informacje odnoszące się do kwestii, której dotyczy wniosek o odzyskanie wierzytelności, przekazuje te informacje organowi współpracującemu.

ARTYKUŁ 4g

Warunki dotyczące wniosku o odzyskanie wierzytelności

1. Organ wnioskujący nie może wystąpić z wnioskiem o odzyskanie wierzytelności, jeżeli i tak długo jak wierzytelność lub tytuł wykonawczy umożliwiające jej egzekucję są zaskarżone w państwie organu wnioskującego, z wyjątkiem przypadków, w których zastosowanie ma art. 4j ust. 4 akapit trzeci.
2. Zanim organ wnioskujący wystąpi z wnioskiem o odzyskanie wierzytelności,
 - a) stosuje się odpowiednie procedury odzyskiwania wierzytelności dostępne w państwie organu wnioskującego, z wyjątkiem przypadków, gdy oczywiste jest, że w tym państwie nie ma żadnych aktywów do odzyskania lub że takie procedury nie doprowadzą do spłaty całkowitej kwoty wierzytelności, a organ wnioskujący posiada konkretne informacje wskazujące na to, że dana osoba dysponuje aktywami w państwie organu współpracującego; oraz
 - b) wniosek o odpowiednią pomoc przy odzyskiwaniu wierzytelności dostępną w państwie organu wnioskującego składają jurysdykcje, które są zobowiązane do udzielenia pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności, podobnej do niniejszego tytułu, jeżeli istnieją wyraźne przesłanki dotyczące aktywów dostępnych w tej jurysdykcji, a pomoc przy odzyskiwaniu wierzytelności prawdopodobnie doprowadzi do całkowitej spłaty wierzytelności.

Korzystanie z takich procedur odzyskiwania wierzytelności i pomocy dostępnych w państwie organu wnioskującego nie jest konieczne w zakresie, w jakim stwarzało by to nieproporcjonalne trudności.

ARTYKUŁ 4h

Tytuł wykonawczy umożliwiający egzekucję w państwie organu współpracującego oraz inne dokumenty towarzyszące

1. Do wszelkich wniosków o odzyskanie wierzytelności dołącza się jednolity tytuł wykonawczy umożliwiający egzekucję w państwie organu współpracującego. Stanowi on jedyną podstawę dla środków odzyskiwania wierzytelności w państwie organu współpracującego i w tym państwie nie jest wymagana żadna czynność uznania, uzupełnienia ani zastąpienia.

Wspólny Komitet określa informacje, które należy podać w jednolitym tytule wykonawczym umożliwiającym egzekucję w państwie organu współpracującego.

2. Do wniosku o odzyskanie wierzytelności dołącza się skan lub kopię pierwotnego tytułu wykonawczego umożliwiającego egzekucję w państwie wnioskującym. Mogą mu towarzyszyć inne dokumenty.

ARTYKUŁ 4i

Wykonanie wniosku o odzyskanie wierzytelności

1. Do celów odzyskania wierzytelności w państwie organu współpracującego wszelkie wierzytelności będące przedmiotem wniosku o odzyskanie wierzytelności traktuje się jak wierzytelności tego państwa, chyba że niniejszy tytuł stanowi inaczej. Organ współpracujący korzysta z uprawnień i procedur przewidzianych w przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych tego państwa, chyba że niniejszy tytuł stanowi inaczej.
2. Państwo organu współpracującego nie jest zobowiązane do traktowania wierzytelności, których odzyskanie jest przedmiotem wniosku, w sposób uprzywilejowany, w jaki traktuje podobne wierzytelności powstałe w państwie organu współpracującego, chyba że uzgodniono inaczej lub prawo tego państwa stanowi inaczej. Państwo, które przy wykonywaniu niniejszego tytułu traktuje wierzytelności powstałe w innym państwie w sposób uprzywilejowany, nie może odmówić takiego samego uprzywilejowanego traktowania takich samych lub podobnych wierzytelności innych państw członkowskich, na takich samych warunkach.
3. Państwo organu współpracującego odzyskuje wierzytelności w swojej walucie.

ARTYKUŁ 4j

Spory

1. Spory dotyczące wierzytelności, pierwotnego tytułu wykonawczego umożliwiającego egzekucję w państwie organu wnioskującego lub jednolitego tytułu wykonawczego umożliwiającego egzekucję w państwie organu współpracującego oraz spory dotyczące ważności powiadomienia dokonanego przez organ wnioskujący podlegają kompetencjom odpowiednich organów państwa organu wnioskującego. Jeżeli w trakcie procedury odzyskiwania wierzytelności wierzytelność, pierwotny tytuł wykonawczy umożliwiający egzekucję w państwie organu wnioskującego lub jednolity tytuł wykonawczy umożliwiający egzekucję w państwie organu współpracującego zostają zaskarżone przez zainteresowaną stronę, organ współpracujący informuje taką zainteresowaną stronę, że środek zaskarżenia musi zostać przez nią wniesiony do właściwego podmiotu państwa organu wnioskującego zgodnie z obowiązującymi tam przepisami.
2. Spory dotyczące środków egzekucyjnych podjętych w państwie organu współpracującego, w tym dotyczące spełnienia warunków wysłania wniosku o odzyskanie wierzytelności na podstawie niniejszej Umowy, kieruje się do odpowiedniego organu tego państwa zgodnie z jego przepisami ustawowymi i wykonawczymi.
3. W przypadku gdy sprawa, o której mowa w ust. 1, została wniesiona, organ wnioskujący informuje o tym organ współpracujący oraz wskazuje, w jakim zakresie wierzytelność nie została zaskarżona.

4. Gdy tylko organ współpracujący otrzyma od organu wnioskującego albo od zainteresowanej strony informację, o której mowa w ust. 3, zawiesza postępowanie egzekucyjne w odniesieniu do zaskarżonej części wierzytelności do momentu podjęcia decyzji przez organ właściwy w tej sprawie, chyba że organ wnioskujący wystąpi z innym wnioskiem zgodnie z akapitem trzecim niniejszego ustępu.

Na wniosek organu wnioskującego lub w innych przypadkach, gdy organ współpracujący uważa to za konieczne, oraz bez uszczerbku dla art. 41, organ współpracujący może zastosować środki zabezpieczające w celu zagwarantowania odzyskania wierzytelności, o ile zezwalają na to mające zastosowanie przepisy ustawowe lub wykonawcze.

Organ wnioskujący może, zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i praktykami administracyjnymi obowiązującymi w swoim państwie, zwrócić się do organu współpracującego z wnioskiem o odzyskanie zaskarżonej wierzytelności lub zaskarżonej części wierzytelności, o ile zezwalają na to przepisy ustawowe, wykonawcze i praktyki administracyjne obowiązujące w państwie organu współpracującego. Każdy taki wniosek wymaga uzasadnienia. Jeżeli w wyniku zaskarżenia sprawa zostanie następnie rozstrzygnięta na korzyść dłużnika, organ wnioskujący jest zobowiązany do zwrotu wszelkich odzyskanych kwot, wraz z wszelkim należnym odszkodowaniem, zgodnie z przepisami obowiązującymi w państwie organu współpracującego.

Jeżeli państwa organu wnioskującego i organu współpracującego wszczęły procedurę wzajemnego porozumienia, a wynik tej procedury może mieć wpływ na wierzytelność, która jest przedmiotem wniosku o udzielenie pomocy, środki odzyskiwania wierzytelności zostają zawieszone lub wstrzymane do czasu zakończenia tej procedury, chyba że w związku z oszustwem lub niewypłacalnością są to przypadki pilne. Jeżeli zawieszono lub wstrzymano środki odzyskiwania wierzytelności, zastosowanie ma akapit drugi.

ARTYKUŁ 4k

Zmiana lub wycofanie wniosku o udzielenie pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności

1. Organ wnioskujący natychmiast informuje organ współpracujący o wszelkich późniejszych zmianach we wniosku o odzyskanie wierzytelności lub o wycofaniu wniosku, podając przyczyny zmiany lub wycofania.

2. Jeżeli zmiana wniosku jest spowodowana decyzją odpowiedniego organu, o którym mowa w art. 4j ust. 1, organ wnioskujący przekazuje tę decyzję wraz ze zmienionym jednolitym tytułem wykonawczym umożliwiającym egzekucję w państwie organu współpracującego. Organ współpracujący przystępuje wówczas do wykonania dalszych środków odzyskiwania wierzytelności na podstawie zmienionego jednolitego tytułu wykonawczego.

Środki odzyskiwania wierzytelności lub środki zabezpieczające podjęte lub zastosowane już na podstawie pierwotnego jednolitego tytułu wykonawczego umożliwiającego egzekucję w państwie organu współpracującego mogą być kontynuowane na podstawie zmienionego jednolitego tytułu wykonawczego, chyba że zmiana wniosku jest spowodowana nieważnością pierwotnego tytułu wykonawczego umożliwiającego egzekucję w państwie organu wnioskującego lub pierwotnego jednolitego tytułu wykonawczego umożliwiającego egzekucję w państwie organu współpracującego.

Art. 4h i 4j mają zastosowanie w odniesieniu do zmienionego jednolitego tytułu wykonawczego.

ARTYKUŁ 4l

Wniosek o zastosowanie środków zabezpieczających

Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący stosuje środki zabezpieczające, jeżeli zezwalają na to jego przepisy krajowe i jest to zgodne z jego praktykami administracyjnymi, w celu zapewnienia odzyskania wierzytelności, w przypadku gdy wierzytelność lub pierwotny tytuł wykonawczy umożliwiające egzekucję w państwie organu wnioskującego zostały zaskarżone w chwili występowania z wnioskiem lub w przypadku gdy wierzytelność nie jest jeszcze przedmiotem tytułu wykonawczego umożliwiające egzekucję w państwie organu wnioskującego, o ile środki zabezpieczające są również możliwe w podobnej sytuacji na podstawie prawa i praktyk administracyjnych państwa organu wnioskującego.

Aby nadać skuteczność niniejszemu artykułowi, stosuje się odpowiednio art. 4f ust. 2 oraz art. 4i, 4j i 4k.

ARTYKUŁ 4m

Ograniczenia obowiązków organu współpracującego

1. Organ współpracujący nie jest zobowiązany do udzielenia pomocy przewidzianej w art. 4f–4l, jeżeli pierwotny wniosek o udzielenie pomocy na podstawie art. 4d, 4f lub 4l został złożony w odniesieniu do wierzytelności mających więcej niż pięć lat, licząc od dnia, w którym dana wierzytelność nie może być już zaskarżona w państwie organu wnioskującego. W przypadku wierzytelności spornych okres ten liczy się od dnia rozstrzygnięcia sporu w drodze ostatecznej decyzji.

Ponadto w przypadku gdy państwo organu wnioskującego wyraziło zgodę na odroczenie płatności lub spłatę w ratach, ten pięcioletni okres liczony jest dopiero od momentu, gdy cały termin płatności dobiegł końca. Jednakże w tych przypadkach organ współpracujący nie jest zobowiązany do udzielenia pomocy w odniesieniu do wierzytelności, które mają ponad dziesięć lat, licząc od daty, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.

2. Państwo nie jest zobowiązane do udzielenia pomocy, jeżeli całkowita kwota wierzytelności objętych niniejszym tytułem, w odniesieniu do których wnioskuje się o udzielenie pomocy przy ich odzyskiwaniu, jest niższa niż kwota określona w EUR przez Wspólny Komitet.

3. Dopóki Wspólny Komitet nie przyjmie ani nie zmieni takiego progu, kwotę, o której mowa w ust. 2, ustala się na poziomie:

- a) 10 000 EUR, począwszy od daty wejścia w życie niniejszego tytułu;
- b) 5 000 EUR, pod warunkiem że w okresie pięciu lat rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia każdego roku kalendarzowego żadne państwo nie otrzymało średnio w roku więcej niż 200 wniosków o odzyskanie wierzytelności na podstawie art. 4f ust. 1; w przeciwnym razie próg pozostaje na poziomie 10 000 EUR.

Próg 5 000 EUR zostanie przywrócony do poziomu 10 000 EUR, jeżeli w okresie pięciu lat rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia każdego roku kalendarzowego jedno z państw otrzyma średnio w roku więcej niż 250 wniosków o odzyskanie wierzytelności na podstawie art. 4f ust. 1. Następnie lit. b) niniejszego ustępu może być ponownie stosowana.

Wspólny Komitet informuje państwa członkowskie i Szwajcarię o wszelkich zmianach mających zastosowanie rocznych progów.

4. Organ współpracujący informuje organ wnioskujący o powodach udzielenia odmownej odpowiedzi na wniosek o udzielenie pomocy.

ARTYKUŁ 4n

Kwestie dotyczące terminu przedawnienia

1. Kwestie dotyczące terminów przedawnienia regulowane są wyłącznie przepisami obowiązującymi w państwie wnioskującym.

2. Każdy wniosek o zastosowanie środków odzyskiwania wierzytelności lub środków zabezpieczających na podstawie niniejszego tytułu skutkuje zawieszeniem biegu terminu przedawnienia danych wierzytelności do czasu zamknięcia wniosku przez organ współpracujący.

Zawieszenie, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie może przekraczać pięciu lat od daty wysłania wniosku o odzyskanie wierzytelności lub o zastosowanie środków zabezpieczających.

3. Ust. 2 nie ma wpływu na prawo państwa organu wnioskującego do zastosowania środków, które skutkują zawieszeniem, przerwaniem biegu lub przedłużeniem terminu przedawnienia zgodnie z przepisami obowiązującymi w tym państwie.

Koszty

1. Organ współpracujący dąży do odzyskania od danych osób i zatrzymania kwoty kosztów poniesionych w związku z odzyskiwaniem wierzytelności zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi swojego państwa.

Ponadto organ współpracujący może zatrzymać 5 % odzyskanej kwoty, ale nie mniej niż 500 EUR i nie więcej niż 5 000 EUR.

2. Państwa zrzekają się dalszych wzajemnych roszczeń o zwrot kosztów wynikających z wszelkiej wzajemnej pomocy, której państwa te udzielają sobie nawzajem na podstawie niniejszego tytułu.

Jednakże w przypadku gdy odzyskanie wierzytelności stwarza szczególne problemy, wiąże się z bardzo wysokimi kosztami lub dotyczy przestępczości zorganizowanej, organ wnioskujący i organ współpracujący mogą dokonać ustaleń dotyczących zwrotu kosztów, odpowiednich do danego przypadku.

3. Niezależnie od ust. 1 i 2 państwo organu wnioskującego zobowiązane jest wobec państwa organu współpracującego do zwrotu wszelkich kosztów oraz wyrównania wszelkich strat poniesionych w wyniku czynności uznanych za nieuzasadnione, ze względu na istotę wierzytelności albo ważność tytułu wykonawczego umożliwiającego egzekucję lub środki zabezpieczające, wydane przez organ wnioskujący.

ROZDZIAŁ 5

WDROŻENIE I STOSOWANIE

ARTYKUŁ 4p

Wspólny Komitet

1. Umawiające się Strony ustanawiają niniejszym Wspólny Komitet składający się z przedstawicieli Umawiających się Stron. Wspólny Komitet zapewnia prawidłowe funkcjonowanie i wdrożenie niniejszego tytułu.
2. Wspólny Komitet wydaje zalecenia służące osiągnięciu celów niniejszego tytułu oraz przyjmuje decyzje odnoszące się do:
 - a) przyjęcia standardowych formularzy do przekazywania wniosków na podstawie niniejszego tytułu oraz jednolitych tytułów wykonawczych, o których mowa w art. 4h ust. 1 i art. 4k ust. 2;
 - b) stosowania języków we wnioskach, jednolitych tytułach wykonawczych i innych standardowych formularzach stosowanych do celów pomocy na podstawie niniejszego tytułu oraz w innych dokumentach towarzyszących, o których mowa w art. 4h i 4k ust. 2;
 - c) ustanowienia środków przekazywania wniosków i komunikacji, jeżeli Wspólny Komitet uzna, że wspólny system transmisji zatwierdzony przez OECD nie powinien być już wykorzystywany do komunikacji związanej z wnioskami na podstawie niniejszego tytułu;

- d) przyjęcia przepisów wykonawczych dotyczących praktycznych ustaleń i procedur administracyjnych w odniesieniu do organizacji kontaktów, o których mowa w art. 4c;
- e) przyjęcia przepisów wykonawczych w zakresie przeliczania kwot, które mają zostać odzyskane, oraz przekazywania odzyskanych kwot;
- f) zmiany odniesień do aktów prawnych Unii Europejskiej i Szwajcarii zawartych w niniejszym tytule;
- g) określenia i przyjęcia przepisów wykonawczych dotyczących kwoty, w przypadku której państwo nie jest zobowiązane do udzielenia pomocy, o której mowa w art. 4m ust. 2;
- h) określenia i przyjęcia zasad dotyczących danych zbieranych przez państwa w odniesieniu do stosowania niniejszego tytułu oraz terminu, w którym Umawiające się Strony mają przekazywać Wspólnemu Komitetowi drogą elektroniczną wykaz takich danych statystycznych;
- i) określenia i przyjęcia przepisów wykonawczych dotyczących praktycznych ustaleń i procedur administracyjnych w odniesieniu do wykonywania wniosku o odzyskanie wierzytelności, w tym przepisów dotyczących odsetek za opóźnienia w płatnościach oraz uzgodnień dotyczących ratalnych spłat zadłużenia przez dłużników;
- j) określenia i przyjęcia przepisów wykonawczych dotyczących praktycznych ustaleń i procedur administracyjnych w odniesieniu do sporów, o których mowa w art. 4j;

- k) określenia i przyjęcia przepisów wykonawczych dotyczących praktycznych ustaleń i procedur administracyjnych w odniesieniu do zmiany lub wycofania wniosku o udzielenie pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności;
 - l) ustanowienia procedury zawierania umowy o gwarantowanym poziomie usług, zapewniającej odpowiednią jakość techniczną i liczbę usług na potrzeby funkcjonowania systemów komunikacji i wymiany informacji, oraz w razie potrzeby zawarcia umowy o gwarantowanym poziomie usług.
3. Wspólny Komitet działa na zasadzie jednomyślności Umawiających się Stron. Decyzje Wspólnego Komitetu są wiążące dla Umawiających się Stron. Wspólny Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Umawiające się Strony zobowiązują się do tego, aby doprowadzić do przyjęcia przez Wspólny Komitet decyzji, o których mowa w ustępie 2, w terminie 12 miesięcy od wejścia w życie niniejszego tytułu.

W przypadku gdy Umawiające się Strony nie osiągną porozumienia w sprawie przyjęcia decyzji, o których mowa w ust. 2, każda ze Stron wyznacza przedstawiciela oraz podejmuje dwustronne rozmowy w celu polubownego rozstrzygnięcia nierozstrzygniętych kwestii w terminie 12 miesięcy.

4. Wspólny Komitet zbiera się co najmniej raz w roku i dokonuje co pięć lat przeglądu funkcjonowania i skuteczności niniejszego tytułu. Każda z Umawiających się Stron może złożyć wniosek o zwołanie posiedzenia Wspólnego Komitetu. Wspólnemu Komitetowi przewodniczy przemiennie każda z Umawiających się Stron. Datę i miejsce każdego posiedzenia oraz jego porządek ustala się w drodze porozumienia między Umawiającymi się Stronami.

5. Jeżeli Umawiająca się Strona chce dokonać przeglądu niniejszego tytułu, informuje o tym Wspólny Komitet. Zmiany niniejszego tytułu wchodzą w życie po zakończeniu odpowiednich procedur wewnętrznych.

ARTYKUŁ 4q

Stosowanie standardowych formularzy wniosków o udzielenie pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności na podstawie innych umów

Standardowe formularze wniosków na podstawie niniejszego tytułu oraz dokumentów towarzyszących, o których mowa w art. 4h i art. 4k ust. 2, przyjęte przez Wspólny Komitet, mogą być również wykorzystywane do celów pomocy między państwem członkowskim a Szwajcarią przy odzyskiwaniu innych wierzytelności, w odniesieniu do których możliwa jest pomoc przy ich odzyskiwaniu na podstawie Umowy o współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie przeciwdziałania nadużyciom finansowym i wszelkim innym nielegalnym działaniom naruszającym ich interesy finansowe, sporządzonej w Luksemburgu w dniu 26 października 2004 r.^{*}, oraz pomocy między państwem członkowskim a Szwajcarią przy odzyskiwaniu wierzytelności innych niż te, o których mowa w art. 4b, jeżeli taka pomoc jest możliwa na podstawie innych prawnie wiążących instrumentów dotyczących pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności. Stosowanie i akceptowanie takich standardowych formularzy wniosków o udzielenie pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności w odniesieniu do innych wierzytelności, jak określono w niniejszym ustępie, nie jest uzależnione od potwierdzenia takiej możliwości w innych odnośnych umowach.

ARTYKUŁ 4r

Wymiana informacji bez uprzedniego wniosku

W przypadku gdy zwrot podatków lub cel dotyczy osoby mającej siedzibę lub miejsce zamieszkania w innym państwie, na którego terytorium niniejszy tytuł ma zastosowanie, państwo, z którego ma pochodzić zwrot, może poinformować państwo siedziby lub miejsca zamieszkania o przewidywanym zwrocie.

ARTYKUŁ 4s

Współpraca w innych kwestiach

Umawiające się Strony badają możliwości wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu innych wierzytelności podatkowych w okresie czterech lat od pierwszego dnia stycznia po podpisaniu protokołu zmieniającego z dnia 20 października 2025 r.

* Dz.U. UE L 46 z 17.2.2009, s. 8,
ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_international/2009/127/oj.”;

- 9) przed art. 5 dodaje się nagłówek w brzmieniu:

„TYTUŁ 3

POSTANOWIENIA MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO TYTUŁU 1 I TYTUŁU 2”;

10) po art. 6 dodaje się nagłówek w brzmieniu:

„TYTUŁ 4

POZOSTAŁE POSTANOWIENIA”;

11) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) w sekcji I część A wprowadza się następujące zmiany:

(i) zdanie wprowadzające oraz pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„Z zastrzeżeniem części C–F, każda raportująca instytucja finansowa musi przekazywać właściwemu organowi swojej jurysdykcji (państwa członkowskiego lub Szwajcarii) w odniesieniu do każdego rachunku raportowanego danej raportującej instytucji finansowej:

1. następujące informacje:

a) imię i nazwisko/nazwę, adres, jurysdykcję rezydencji (państwo członkowskie lub Szwajcaria), numer(-y) NIP oraz datę i miejsce urodzenia (w przypadku osób fizycznych) każdej osoby raportowanej, która jest posiadaczem rachunku, oraz informację, czy posiadacz rachunku przedłożył ważne oświadczenie;

- b) w przypadku każdego podmiotu, który jest posiadaczem rachunku i który – po zastosowaniu procedur należytej staranności zgodnych z sekcjami V, VI i VII – zostanie zidentyfikowany jako kontrolowany przez co najmniej jedną osobę kontrolującą będącą osobą raportowaną – nazwę, adres, jurysdykcję rezydencji (państwo członkowskie lub Szwajcaria) i numer(-y) NIP tego podmiotu oraz imię i nazwisko, adres, jurysdykcję rezydencji (państwo członkowskie lub Szwajcaria), numer(-y) NIP oraz datę i miejsce urodzenia każdej osoby raportowanej, a także rolę lub role, z tytułu których każda osoba raportowana jest osobą kontrolującą podmiotu, oraz informację, czy w odniesieniu do każdej osoby raportowanej przedłożono ważne oświadczenie; oraz
- c) informację, czy rachunek jest rachunkiem wspólnym, w tym liczbę posiadaczy rachunku;

2. numer rachunku (lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru), rodzaj rachunku oraz informację, czy rachunek jest istniejącym czy nowym rachunkiem;”;

(ii) na końcu pkt 6 skreśla się słowo „oraz”;

(iii) po pkt 6 dodaje się punkt w brzmieniu:

„6a. w przypadku udziału w kapitale będącego w posiadaniu podmiotu inwestującego, który jest konstrukcją prawną, rolę lub role, z tytułu których osoba raportowana jest posiadaczem udziału w kapitale; oraz”;

b) w sekcji I część C otrzymuje brzmienie:

„C. Niezależnie od części A pkt 1, w odniesieniu do każdego rachunku raportowanego, który jest istniejącym rachunkiem, nie jest wymagane przekazanie numeru (numerów) NIP ani daty urodzenia, jeżeli taki(-e) numer(-y) NIP lub data urodzenia nie znajdują się w dokumentacji raportującej instytucji finansowej, a gromadzenie tego rodzaju danych przez taką raportującą instytucję finansową nie jest w inny sposób wymagane na podstawie przepisów krajowych lub unijnego instrumentu prawnego (w zależności od przypadku). Jednakże raportująca instytucja finansowa zobowiązana jest dołożyć racjonalnych starań, aby uzyskać numer(-y) NIP i datę urodzenia w odniesieniu do istniejących rachunków, do końca drugiego roku kalendarzowego następującego po roku, w którym istniejące rachunki zidentyfikowane zostały jako rachunki raportowane, i każdorazowo gdy jest to wymagane w celu zaktualizowania informacji dotyczących istniejącego rachunku zgodnie z krajowymi procedurami AML/KYC.”;

c) w sekcji I dodaje się część w brzmieniu:

„F. Niezależnie od części A pkt 5 lit. b) nie wymaga się przekazywania informacji dotyczących przychodów brutto ze sprzedaży lub umorzenia aktywów finansowych, o ile informacje dotyczące takich przychodów brutto ze sprzedaży lub umorzenia takich aktywów finansowych raportująca instytucja finansowa przekazuje zgodnie z ramami sprawozdawczości w zakresie kryptoaktywów, chyba że raportująca instytucja finansowa zdecydowała inaczej w odniesieniu do jakiegokolwiek wyraźnie określonej grupy rachunków.”;

d) w sekcji VI część A pkt 2 lit b) otrzymuje brzmienie:

„b) Ustalenie osób kontrolujących posiadacza rachunku. Do celów ustalenia osób kontrolujących posiadacza rachunku raportująca instytucja finansowa może opierać się na informacjach zgromadzonych i przechowywanych na podstawie procedur AML/KYC, pod warunkiem że takie procedury są zgodne z zaleceniami FATF z 2012 r. Jeżeli raportująca instytucja finansowa nie ma obowiązku prawnego stosowania procedur AML/KYC, które są zgodne z zaleceniami FATF z 2012 r., musi ona zasadniczo stosować podobne procedury w celu ustalenia osób kontrolujących.”;

e) w sekcji VII po części A dodaje się część w brzmieniu:

„Aa) Tymczasowy brak oświadczenia. W wyjątkowych okolicznościach, gdy raportująca instytucja finansowa nie może uzyskać oświadczenia dotyczącego nowego rachunku w terminie umożliwiającym jej wypełnienie obowiązków w zakresie należytej staranności i obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do okresu sprawozdawczego, w którym rachunek został otwarty, musi ona stosować procedury należytej staranności w odniesieniu do istniejących rachunków, do czasu uzyskania i zatwierdzenia takiego oświadczenia.”;

f) w sekcji VIII część A pkt 5–7 otrzymują brzmienie:

„5. Termin »instytucja depozytowa« oznacza dowolny podmiot, który:

a) przyjmuje depozyty w ramach prowadzonej działalności bankowej lub podobnej; lub

- b) przechowuje specyficzne produkty z zakresu pieniądza elektronicznego lub cyfrowe waluty banku centralnego na rzecz klientów.

6. Termin »podmiot inwestujący« oznacza dowolny podmiot:

- a) który w ramach działalności gospodarczej wykonuje głównie co najmniej jedną z następujących czynności lub operacji na rzecz lub w imieniu klienta:
 - (i) obrót instrumentami rynku pieniężnego (czekami, weksłami, certyfikatami depozytowymi, instrumentami pochodnymi itp.); obrót walutą; obrót pochodnymi instrumentami walutowymi, instrumentami pochodnymi na stopę procentową i indeksowymi instrumentami pochodnymi; obrót zbywalnymi papierami wartościowymi; lub towarowymi kontraktami terminowymi typu future;
 - (ii) zarządzanie indywidualnym i zbiorowym portfelem aktywów; lub
 - (iii) inne formy inwestowania, administrowania lub zarządzania aktywami finansowymi, środkami pieniężnymi lub odpowiednimi kryptoaktywami w imieniu innych osób; lub
- b) którego przychody brutto przypadają głównie na inwestowanie lub reinwestowanie aktywów finansowych lub odpowiednich kryptoaktywów lub obrót tymi aktywami lub kryptoaktywami, jeżeli dany podmiot jest zarządzany przez inny podmiot będący instytucją depozytową, instytucją powierniczą, określonym zakładem ubezpieczeń lub podmiotem inwestującym opisanym w części A pkt 6 lit. a).

Uznaje się, że w ramach działalności gospodarczej podmiot wykonuje głównie co najmniej jedną z czynności, o których mowa w części A pkt 6 lit. a), lub że przychody brutto podmiotu przypadają głównie na inwestowanie lub reinwestowanie aktywów finansowych lub odpowiednich kryptoaktywów lub obrót tymi aktywami lub kryptoaktywami do celów części A pkt 6 lit. b), jeżeli przychody brutto danego podmiotu przypadające na stosowne czynności stanowią co najmniej 50 % przychodów brutto tego podmiotu w krótszym z następujących okresów: (i) okresie trzech lat, kończącym się w dniu 31 grudnia roku poprzedzającego rok, w którym jest dokonywane ustalenie tego udziału; lub (ii) okresie istnienia tego podmiotu. Do celów części A pkt 6 lit. a) ppkt (iii) termin »inne formy inwestowania, administrowania lub zarządzania aktywami finansowymi, środkami pieniężnymi lub odpowiednimi kryptoaktywami w imieniu innych osób« nie obejmuje świadczenia usług polegających na realizacji transakcji wymiany na rzecz lub w imieniu klientów. Termin »podmiot inwestujący« nie obejmuje podmiotu, który jest aktywnym NFE, ponieważ podmiot ten spełnia którekolwiek z kryteriów określonych w części D pkt 9 lit. d)–g).

Niniejszy punkt interpretuje się w sposób spójny ze sformułowaniem zastosowanym w definicji »instytucji finansowej« w zaleceniach Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy.

7. Termin »aktywa finansowe« obejmuje papier wartościowy (na przykład akcję spółki; udział w spółce osobowej lub własność rzeczyswistą w spółce osobowej lub truscie charakteryzujących się własnością rozproszoną lub będuących w obrocie publicznym; weksel, obligację, skrypt dłuźny lub inne dowody wierzytelności), udział w spółce osobowej, umowę towarową, umowę swapu (na przykład swapy stóp procentowych, swapy walutowe, swapy bazowe, górne pułapy stóp procentowych, dolne pułapy stóp procentowych, swapy towarowe, swapy akcyjne, swapy indeksowe i podobne umowy), umowę ubezpieczenia lub umowę renty, lub jakikolwiek udział (łącznie z kontraktem terminowym typu future lub kontraktem terminowym typu forward lub opcją) w papierze wartościowym, odpowiednich kryptoaktywach, udziale w spółce osobowej, umowie towarowej, umowie swapu, umowie ubezpieczenia lub umowie renty. Termin »aktywa finansowe« nie obejmuje niedłuźnego, bezpośredniego udziału w nieruchomości.”;

g) w sekcji VIII część A po punkcie 8 dodaje się punkt w brzmieniu:

- „9. Termin »specyficzny produkt z zakresu pieniądza elektronicznego« oznacza dowolny produkt, który:
- a) jest cyfrowym odzwierciedleniem jednej waluty fiat;
 - b) jest emitowany w zamian za środki pieniężne w celu dokonywania transakcji płatniczych;
 - c) przyznaje roszczenie wobec emitenta, które jest denominowane w tej samej walucie fiat;
 - d) jest akceptowany jako płatność przez osoby fizyczne lub prawne inne niż emitent; oraz
 - e) na podstawie wymogów regulacyjnych, którym podlega emitent, na żądanie jego posiadacza podlega wykupowi w każdym czasie i według wartości nominalnej za tę samą walutę fiat.

Termin »specyficzny produkt z zakresu pieniądza elektronicznego« nie obejmuje produktu stworzonego wyłącznie na potrzeby umożliwienia transferu środków pieniężnych od klienta do innej osoby zgodnie z instrukcjami klienta. Produkt nie został stworzony wyłącznie na potrzeby umożliwienia transferu środków pieniężnych, jeżeli – w ramach zwykłej działalności gospodarczej podmiotu dokonującego transferu – środki pieniężne związane z takim produktem są przechowywane dłużej niż 60 dni po otrzymaniu instrukcji umożliwiających dokonanie transferu albo, w przypadku braku takich instrukcji, środki pieniężne związane z takim produktem są przechowywane dłużej niż 60 dni po ich otrzymaniu.

10. Termin »cyfrowa waluta banku centralnego« oznacza dowolną cyfrową walutę fiat emitowaną przez bank centralny lub inne władze monetarne.
11. Termin »waluta fiat« oznacza oficjalną walutę jurysdykcji, emitowaną przez jurysdykcję lub wyznaczony przez nią bank centralny lub władze monetarne, reprezentowaną przez banknoty lub monety fizyczne, lub przez pieniądze w różnych formach cyfrowych, w tym rezerwy bankowe oraz cyfrowe waluty banku centralnego. Termin ten obejmuje również pieniądze banków komercyjnych oraz instrumenty pieniądza elektronicznego (w tym specyficzne produkty z zakresu pieniądza elektronicznego).
12. Termin »kryptoaktywa« oznacza cyfrowe odzwierciedlenie wartości, które opiera się na kryptograficznie zabezpieczonym rozproszonym rejestrze lub podobnej technologii w celu walidacji i zabezpieczenia transakcji.

13. Termin »odpowiednie kryptoaktywa« oznacza kryptoaktywa, które nie są cyfrową walutą banku centralnego, specyficznym produktem z zakresu pieniądza elektronicznego ani kryptoaktywami, w odniesieniu do których raportujący dostawca usług w zakresie kryptoaktywów w odpowiedni sposób określił, że nie można ich stosować do celów płatności lub inwestycji.
14. Termin »transakcja wymiany« oznacza dowolną:
- a) wymianę odpowiednich kryptoaktywów na walutę fiat i odwrotnie; oraz
 - b) wymianę między co najmniej jedną formą odpowiednich kryptoaktywów.”;
- h) w sekcji VIII część B pkt 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) podmiotem rządowym, organizacją międzynarodową lub bankiem centralnym, w sytuacjach innych niż:
 - (i) dotyczące płatności wynikającej z zobowiązania istniejącego w związku z komercyjną działalnością finansową w rodzaju tej prowadzonej przez określony zakład ubezpieczeń, instytucję powierniczą lub instytucję depozytową; lub
 - (ii) dotyczące działalności polegającej na przechowywaniu cyfrowych walut banku centralnego na rzecz posiadaczy rachunku, którzy nie są instytucjami finansowymi, podmiotami rządowymi, organizacjami międzynarodowymi ani bankami centralnymi;”;
 - i) w sekcji VIII część B pkt 1 lit. d) skreśla się na końcu słowo „lub”;

j) w sekcji VIII część B pkt 1 lit. e) kropkę na końcu zastępuje się średnikiem, a po nim dodaje się wyraz „lub”;

k) w sekcji VIII część B pkt 1 po lit. e) dodaje się literę w brzmieniu:

„f) szwajcarskim kwalifikowanym podmiotem nienastawionym na zysk.”;

l) w sekcji VIII część B po pkt 9 dodaje się punkt w brzmieniu:

„10. Termin »kwalifikowany szwajcarski podmiot nienastawiony na zysk« oznacza podmiot będący rezydentem w Szwajcarii, który uzyskał od właściwego organu Szwajcarii potwierdzenie, że podmiot taki spełnia wszystkie następujące warunki:

- a) został utworzony i działa w Szwajcarii wyłącznie dla celów religijnych, charytatywnych, naukowych, artystycznych, kulturalnych, sportowych lub edukacyjnych; lub został utworzony i działa Szwajcarii i jest organizacją zawodową, organizacją przedsiębiorców, izbą handlową, organizacją pracy, organizacją rolniczą lub ogrodniczą, organizacją obywatelską lub organizacją prowadzoną wyłącznie w celu wspierania opieki społecznej;
- b) jest zwolniony z podatku dochodowego w Szwajcarii;
- c) nie posiada udziałowców ani członków, którzy są właścicielami lub beneficjentami jego dochodu lub aktywów;

- d) mające zastosowanie przepisy Szwajcarii lub dokumenty założycielskie podmiotu nie pozwalają na jakikolwiek podział ani jakiegokolwiek zastosowanie jego dochodu lub aktywów na rzecz osoby prywatnej lub podmiotu niebędącego podmiotem charytatywnym, z wyjątkiem celów zgodnych z prowadzoną przez podmiot działalnością charytatywną, ani na podział jako zapłatę rozsądnego wynagrodzenia za wykonane usługi lub zapłatę odzwierciedlającą uczciwą wartość rynkową nabytego przez ten podmiot majątku; oraz
- e) mające zastosowanie przepisy Szwajcarii lub dokumenty założycielskie podmiotu wymagają, aby w przypadku likwidacji lub rozwiązania tego podmiotu wszystkie jego aktywa zostały przekazane podmiotowi rządowemu lub innemu podmiotowi, który spełnia warunki określone w lit. a)-e), lub przypadły w udziale rządowi Szwajcarii lub jakimkolwiek jej jednostkom terytorialnym niższego szczebla.”;

m) w sekcji VIII część C pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Termin »rachunek depozytowy« obejmuje dowolny rachunek prowadzony w celach komercyjnych, rachunek bieżący, oszczędnościowo-rozliczeniowy, terminowy lub oszczędnościowy lub rachunek, potwierdzeniem którego jest certyfikat depozytowy, certyfikat oszczędnościowy, certyfikat inwestycyjny, certyfikat zadłużeniowy lub inny podobny instrument prowadzony przez instytucję depozytową. Rachunek depozytowy obejmuje również:

- a) kwotę posiadaną przez zakład ubezpieczeń na podstawie gwarantowanej umowy inwestycyjnej lub podobnej umowy zobowiązującej do wypłaty lub uznania odsetek z tytułu tych umów;
- b) rachunek lub rachunek nominalny reprezentujący wszelkie specyficzne produkty z zakresu pieniądza elektronicznego przechowywane na rzecz klienta; oraz

- c) rachunek, na którym przechowywana jest cyfrowa waluta banku centralnego, lub większą liczbę takich walut, na rzecz klienta.”;
- n) w sekcji VIII część C pkt 9 lit. a) otrzymuje brzmienie:
 - „a) rachunek finansowy prowadzony przez raportującą instytucję finansową na dzień 31 grudnia poprzedzający wejście w życie protokołu zmieniającego z dnia 27 maja 2015 r. lub, jeżeli rachunek jest traktowany jako rachunek finansowy wyłącznie na podstawie zmian niniejszej Umowy wprowadzonych protokołem zmieniającym z dnia 20 października 2025 r., na dzień 31 grudnia poprzedzający datę tymczasowego stosowania tego protokołu zmieniającego;”;
- o) w sekcji VIII część C pkt 10 otrzymuje brzmienie:
 - „10. Termin »nowy rachunek« oznacza rachunek finansowy prowadzony przez raportującą instytucję finansową, otwarty w dniu wejścia w życie protokołu zmieniającego z dnia 27 maja 2015 r. lub po tej dacie lub – jeżeli rachunek jest traktowany jako rachunek finansowy wyłącznie na podstawie zmian niniejszej Umowy wprowadzonych protokołem zmieniającym z dnia 20 października 2025 r. – w dniu rozpoczęcia tymczasowego stosowania tego protokołu zmieniającego lub po tej dacie, chyba że dany rachunek jest traktowany jako istniejący rachunek w rozumieniu rozszerzonej definicji istniejącego rachunku określonej w części C pkt 9.”;

p) w sekcji VIII część C pkt 17 lit. e) po ppkt (iv) dodaje się podpunkt w brzmieniu:

„(v) założeniem przedsiębiorstwa lub podwyższeniem jego kapitału, pod warunkiem że rachunek spełnia następujące wymogi:

- rachunek służy wyłącznie do wpłacania kapitału, który ma być wykorzystany do celów związanych z założeniem przedsiębiorstwa lub podwyższeniem jego kapitału, zgodnie z przepisami prawa,
- wszelkie kwoty znajdujące się na rachunku są blokowane do czasu uzyskania przez raportującą instytucję finansową niezależnego potwierdzenia dotyczącego założenia przedsiębiorstwa lub podwyższenia jego kapitału,
- rachunek zostaje zamknięty lub przekształcony w rachunek przedsiębiorstwa po jego założeniu lub podwyższeniu jego kapitału,
- wszelkie zwroty wynikające z nieudanego założenia przedsiębiorstwa lub podwyższenia jego kapitału, po odjęciu opłat dla dostawców usług i podobnych opłat, są dokonywane wyłącznie na rzecz osób, które wniosły te kwoty, oraz
- rachunek został otwarty nie wcześniej niż przed 12 miesiącami.”;

q) w sekcji VIII część C pkt 17 po lit. e) dodaje się literę w brzmieniu:

„ea) rachunek depozytowy, który reprezentuje wszystkie specyficzne produkty z zakresu pieniądza elektronicznego przechowywane na rzecz klienta, jeżeli 90-dniowa średnia krocząca łącznego salda lub wartości rachunku na koniec dnia w dowolnym okresie 90 kolejnych dni nie przekraczała 10 000 USD lub równoważnej kwoty denominowanej w walucie krajowej danego państwa członkowskiego lub Szwajcarii w jakimkolwiek dniu roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego;”;

r) w sekcji VIII część D pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Termin »osoba raportowana« oznacza osobę z raportowanej jurysdykcji inną niż: (i) podmiot, którego akcje są przedmiotem regularnego obrotu na co najmniej jednym uznanym rynku papierów wartościowych; (ii) jakiegokolwiek podmiot będący podmiotem powiązaniem podmiotu określonego w ppkt (i); (iii) podmiot rządowy; (iv) organizacja międzynarodowa; (v) bank centralny; lub (vi) instytucja finansowa.”;

s) w sekcji VIII część D pkt 5 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) jakąkolwiek inną jurysdykcję: (i) z którą właściwe państwo członkowskie lub Szwajcaria, w zależności od kontekstu, zawarły porozumienie, na podstawie którego ta inna jurysdykcja przekaze informacje określone w sekcji I; oraz (ii) która jest określona w wykazie opublikowanym przez to państwo członkowskie lub Szwajcarię;”;

t) w sekcji VIII część E po pkt 6 dodaje się punkt w brzmieniu:

„7. Termin »rządowa usługa weryfikacyjna« oznacza proces elektroniczny udostępniony przez raportowaną jurysdykcję raportującej instytucji finansowej w celu ustalenia tożsamości i rezydencji podatkowej posiadacza rachunku lub osoby kontrolującej.”;

u) po sekcji IX dodaje się sekcję w brzmieniu:

„SEKCJA X

ŚRODKI PRZEJŚCIOWE

Niezależnie od sekcji I część A pkt 1 lit. b) oraz część A pkt 6a, w odniesieniu do każdego rachunku raportowanego prowadzonego przez raportującą instytucję finansową na dzień 31 grudnia poprzedzający datę tymczasowego stosowania protokołu zmieniającego z dnia 20 października 2025 r. oraz w odniesieniu do okresów sprawozdawczych kończących się z upływem drugiego roku kalendarzowego po tej dacie, informacje dotyczące roli lub ról, z tytułu których każda osoba raportowana jest osobą kontrolującą lub posiadaczem udziałów w kapitale podmiotu, muszą być przekazywane tylko wtedy, gdy takie informacje są dostępne w danych, które można przeszukać elektronicznie, posiadanych przez daną raportującą instytucję finansową.”;

12) w załączniku III uchyla się lit. ac);

- 13) Wspólna deklaracja Umawiających się Stron w sprawie Umowy i załączników otrzymuje brzmienie:

„WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON W SPRAWIE UMOWY
I ZAŁĄCZNIKÓW

Umawiające się Strony zgadzają się, że – w odniesieniu do wdrażania Umowy i załączników zmienionych protokołem zmieniającym z dnia 20 października 2025 r. – komentarze do opracowanego przez OECD modelu umowy między właściwymi organami i do wspólnego standardu do wymiany informacji, a także komentarze do addendum z 2023 r. do opracowanego przez OECD modelu umowy między właściwymi organami oraz do aktualizacji wspólnego standardu do wymiany informacji z 2023 r. powinny być źródłem przykładów lub interpretacji w celu zapewnienia spójności stosowania.”;

- 14) Wspólna deklaracja Umawiających się Stron w sprawie art. 5 Umowy otrzymuje brzmienie:

„WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON W SPRAWIE ART. 5
UMOWY

Umawiające się Strony zgadzają się, że art. 5 Umowy jest dostosowany do najnowszego standardu OECD dotyczącego przejrzystości i wymiany informacji podatkowych zapisanego w art. 26 modelowej konwencji podatkowej OECD. W związku z tym Umawiające się Strony postanawiają, że – w kwestii stosowania art. 5 – źródłem interpretacji powinien być komentarz do art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku.”.

ARTYKUŁ 2

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejszy protokół zmieniający wchodzi w życie pierwszego dnia następnego miesiąca po notyfikacji przez Umawiające się Strony zakończenia swoich odpowiednich procedur.
2. Niezależnie od ust. 1 Umawiające się Strony stosują tymczasowo od dnia 1 stycznia 2026 r., do czasu wejścia w życie niniejszego protokołu zmieniającego, zmiany określone w art. 1 niniejszego protokołu zmieniającego dotyczące następujących artykułów Umowy, załączników do Umowy i deklaracji, o ile każda z Umawiających się Stron złoży drugiej Stronie do dnia 31 grudnia 2025 r. notyfikację o zakończeniu odpowiednich wewnętrznych procedur niezbędnych do tymczasowego stosowania:
 - art. 1 ust. 1 lit. m) i u),
 - art. 2,
 - art. 3,
 - art. 4p,
 - załącznik I,

- załącznik III,
- wspólne deklaracje Umawiających się Stron.

3. Niezależnie od ust. 1, tytuł 2 – z wyjątkiem art. 4p Umowy zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym – stosuje się od pierwszego dnia stycznia pierwszego roku po wejściu w życie niniejszego protokołu zmieniającego w odniesieniu do wierzytelności podatkowych powstałych po pierwszym dniu stycznia po podpisaniu niniejszego protokołu zmieniającego.

ARTYKUŁ 3

Języki

Niniejszy Protokół zmieniający sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach w językach angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, irlandzkim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są jednakowo autentyczne.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani, należycie w tym celu umocowani, podpisali niniejszy protokół zmieniający.

Sporządzono w... dnia ... roku dwa tysiące dwudziestego piątego.

W imieniu Unii Europejskiej

W imieniu Konfederacji Szwajcarskiej